

ПОЛІТ. Сучасні проблеми науки. Гуманітарні науки: тези доповідей XX Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених: [у 2-х т.]. – Т. 2 (м. Київ, 1-3 квітня 2020 р.) / [ред. кол.: В.М. Ісаєнко та ін.]; Національний авіаційний університет. – К.: НАУ, 2020. – С. 311-312.

УДК 796.011.3:378 (043.2)

Гришук А.О.
Національний авіаційний університет, Київ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ АВІАДИСПЕТЧЕРІВ

В авіаційних автоматизованих системах, яка несе кінцеву відповідальність за забезпечення безперервного функціонування всієї системи. Відомо, що безпека польоту забезпечується взаємодією повітряного судна, автоматики, членів екіпажу та диспетчерської служби.

Аналіз наукових звітів Міжнародних семінарів і нарад з проблем людського чинника в авіації, що описує різні передумови до льотних пригод, що 86% льотних пригод сталися з вини людини, з яких внаслідок недостатньої професійної підготовки льотного складу – 49% та з вини диспетчерів – 37%. Зважаючи на ці обставини з особливою гостротою постає питання про важливість підвищення професійної надійності авіадиспетчерів.

Цим пояснюються високі вимоги в області не тільки знань техніки, яка визначає їх надійну роботу в умовах професійної діяльності та сприяє досягненню оптимального виконання робіт.

Дослідники вважають, до теперішнього часу питанням професійно-прикладної фізичної підготовки представників операторських спеціальностей присвячено значну кількість наукових досліджень і науково-методичних розробок. Аналіз показує, що наукова розробка її аспектів далеко не закінчена і може бути активно продовжена у зв'язку з глобальною інтенсифікацією повітряного руху в усьому світі.

До системи характеристики психофізіологічних якостей увійшли: концентрація, стійкість, переключення уваги, швидкість переробки інформації, психічна витривалість, емоційна стійкість, оперативна і довгострокова пам'ять, відповідальність.

В процесі наукових досліджень доведено, що професійна діяльність авіадиспетчера має інтенсивне розумове навантаження та високий рівень психоемоційної напруги.

Проведені дослідження дозволяють зазначити, що авіаційні професії вимагають, щоб професійно-прикладна фізична підготовка передувала професійній діяльності, а в подальшому постійно супроводжувала її.

На нашу думку, недостатня фізична підготовленість майбутніх фахівців до виконання всього комплексу професійних видів робіт може привести до різноманітних несприятливих ситуацій, які виявляються в обмеженні використання таких фахівців або в їх недостатній професійній «віддачі», яка приводить до визначених економічних і моральних витрат під час підготовки фахівців.

Крім того, існує потреба у розгляді комплексу професійно значущих якостей і властивостей особистості, що впливають як на зміст ППФП, так і на ефективність навчання за фахом і власне на професійну діяльність авіадиспетчера. На підставі вищесказаного виникла необхідність у здійсненні професіографічного аналізу, спрямованого на вивчення характеру і умов професійної діяльності авіадиспетчера, вимог до функціональної та психофізичної підготовленості фахівця.

Для вирішення задач дослідження був визначений комплекс сучасних методів, що широко застосовується у педагогіці. Професія авіадиспетчера належить до такого типу операторських професій, головна риса яких – безперервний контроль за повітряною

обстановкою і керування повітряним рухом у межах зони його відповідальності, для забезпечення безперечного, регулярного і упорядкованого руху повітряних суден.

Реалізація її у процесі фізичного виховання, дозволяє ефективно фізично підготувати студентів до їхньої майбутньої професійної діяльності

Зі сказаного впливає необхідність взаємозв'язку розробки моделей, мети, завдань, методів як фізичного виховання, так і професійної підготовки майбутніх авіадиспетчерів. Можна зробити висновок, що система професійної підготовки авіадиспетчерів являє собою сукупність спеціально підібраних ефективних засобів.

Науковий керівник: Совгіря Т.М., ст. викладач